

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1S/82/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019200537
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1019200537.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Janákovvej a členov senátu JUDr. Marty Barkovej a JUDr. Michala Dzurdzika, PhD., v právnej veci žalobcu: Ružinovský podnik verejno - prospešných služieb, a.s., so sídlom Mlynské Luhy 19, 821 05 Bratislava, IČO: 35 828 064, zastúpený AK Vasil'ová, s.r.o., so sídlom Bajkalská 29/C, 821 01 Bratislava, IČO: 36 800 392, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100421326/2019 zo dňa 11.02.2019, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému súd právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I.
Rozhodnutia orgánov verejnej správy.

1. Daňový úrad Bratislava (ďalej len "správca dane") vydal rozhodnutie č. 102107520/2018 zo dňa 23.10.2018, ktorým podľa § 156 ods. 1 písm. d) zákona č. 563/2009 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „DP“) vyrubil žalobcovi ako daňovému subjektu úrok z omeškania v sume XXX,XX eur za neodvedenie vybraných preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti za kalendárny mesiac január 2014 na zdaňovacie obdobie 2014 v ustanovenej lehote a v ustanovenej výške (ďalej len prvostupňové rozhodnutie).

2. Správca dane svoje rozhodnutie založil na skutočnosti, že daňový subjekt ako zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane podľa § 35 ods. 6 zákona č. 595/2003 Z. z., nezaplatil v ustanovenej výške a v ustanovenej lehote preddavkov na daň zníženú o úhrn daňového bonusu za mesiac júl 2015 najneskôr do 17.08.2015, hoci mu tak ukladal zákon. Preddavok na daň z príjmov zo závislej činnosti vo výške X.XXX,XX EUR uhradil až dňa 02.09.2015. Preto bolo povinnosťou správcu dane vyplývajúcou z § 156 ods. 2 DP, vyrubiť daňovému subjektu úrok z omeškania.

3. Správca dane v svojom prvostupňovom rozhodnutí uviedol výpočet úroku z omeškania s tým, že základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 18.08.2015, t.j. ku dňu omeškania predstavovala 0,05 % a vzhľadom k tomu, že štvornásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky nedosiahol 15%, pri výpočte použil ročnú úrokovú sadzbu 15%.

4. Žalobca podal proti predmetnému rozhodnutiu odvolanie, o ktorom rozhodlo Finančné riaditeľstvo SR rozhodnutím č. 100421326/2019 zo dňa 11.02.2019 tak, že prvostupňové rozhodnutie správcu dane potvrdilo. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol, že podľa jeho zistení správca dane ku dňu povolenia reštrukturalizácie na osobnom účte daňového subjektu neevidoval iné daňové nedoplatky, než prihlásil do reštrukturalizačného konania. Žalovaný zdôraznil, že daňové konanie je definované ako konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach a povinnostiach daňových subjektoch, jednotlivé sankčné postihy a podmienky ich uplatnenia sú stanovené v § 154, § 155, § 155a a § 156 DP, pričom v procese správy daní je vyrubovanie povinnosti procesný inštitút. Začatím reštrukturalizačného konania ani povolením reštrukturalizácie a ani skončením reštrukturalizácie sa daňové konanie neprerušuje. Ak nastanú zákonné dôvody, je správca dane povinný vyrubiť úrok z omeškania, pričom ukladať povinnosti alebo priznávať práva v zmysle DP je podľa § 63 ods. 1 možné len rozhodnutím, ktoré musí byť doručené podľa tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak. Nárok na úrok z omeškania správcovi dane nevzniká priamo zo zákona, ale až porušením zákonných povinností daňového subjektu a až porušením povinností správcovi dane vzniká povinnosť vyrubiť úrok z omeškania. Na vznik daňovej pohľadávky nepostačuje naplnenie podmienok ustanovených v zákone, ale právne významnou skutočnosťou je až právoplatné rozhodnutie správcu dane, preto správca dane splnil podmienky podľa § 156 DP na vyrubenie úroku z omeškania. Z uvedeného je zrejmé, že správca dane daňovú pohľadávku vzniknutú z titulu vyrubenia úroku z omeškania nemohol prihlásiť do reštrukturalizačného konania skončeného na základe uznesenia súdu zo dňa 13.10.2017, pretože táto pohľadávka vznikla až na základe rozhodnutia správcu dane zo dňa 23.10.2018. Žalovaný má zato, že správca dane pri vydaní predmetného rozhodnutia postupoval v súlade s platnými právnymi predpismi.

II.

Žaloba.

5. V zákonnej lehote žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 15.04.2019 sa žalobca domáha preskúmania napadnutých rozhodnutí, ktoré žiada zrušiť a vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Podľa názoru žalobcu, napadnuté rozhodnutia žalovaného, ako aj správcu dane vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia, sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, čo podľa § 182 ods. 1 písm. e) zákona č. 162/2015 Z.z. správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) spôsobuje ich nezákonnosť.

6. Žalobca uviedol, že uznesením Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 4R/1/2017 zo dňa 23.01.2017 bolo začaté reštrukturalizačné konanie voči žalobcovi, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 19/2017. Následne uznesením Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 4R/1/2017 zo dňa 28.02.2017 bola povolená reštrukturalizácia žalobcu, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 45/2017 dňa 06.03.2017. Okresný súd Bratislava I uznesením pod sp.zn. 4R/1/2017 zo dňa 13.10.2017 potvrdil reštrukturalizačný plán žalobcu a ukončil reštrukturalizáciu. Predmetné uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 218/2017 dňa 15.11.2017.

7. Správca dane napadnutým rozhodnutím vyrubil žalobcovi úrok z omeškania za neodvedenie preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti za kalendárny mesiac január 2014 z dlžnej sumy preddavku X XXX,XX eur, pričom preddavok sa stal splatným dňa 17.02.2014. V zmysle § 35 ods. 6 zákona o dani z príjmov, splatnosť preddavkov nastala, resp. preddavky sa stali splatnými dňa 17.02.2014 a splatnosť úrokov nastala dňa 18.02.2014. Z uvedeného je zrejmé, že splatnosť úrokov nastala pred dátumom 31.07.2017, t.j. pred začatím reštrukturalizačného konania voči žalobcovi.

8. Žalobca uviedol, že v rámci reštrukturalizácie sa dlh spoločnosti, resp. dlžníka delí na starý a na nový dlh s tým, že starý dlh musí byť v zmysle § 120 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „ZKR“) v reštrukturalizácii uplatnený prihláškou a bude uspokojený na základe plánu. Nový dlh predstavuje tzv. prednostné pohľadávky v zmysle § 121 ods. 2 ZKR, pričom nový dlh je dlžník povinný hradiť v dohodnutých lehotách splatnosti. Rozhodujúcim momentom, ku ktorému sa dlh spoločnosti, resp. dlžníka rozdeľuje na starý dlh a nový dlh, je moment začatia reštrukturalizačného konania. V prípade, ak starý dlh nie je uplatnený riadne a včas prihláškou, starý dlh v zmysle § 120 ods. 1 veta druhá ZKR zaniká, t.j. zaniká právo tento dlh vymáhať, a to v prípade potvrdenia reštrukturalizačného plánu.

9. Žalobca je názoru, že úrok z omeškania, ktorý správca dane vyrubil žalobcovi predstavuje tzv. starý dlh žalobcu, nakoľko tento nárok vznikol a jeho splatnosť nastala pred dátumom 31.07.2017, pričom tento dlh správca dane do reštrukturalizácie žalobcu neprihlásil. Nakoľko správca dane svoje nároky neprihlásil do reštrukturalizácie v zmysle § 120 ods. 1 ZKR, zaniklo právo vymáhať tieto nároky voči žalobcovi, nakoľko reštrukturalizačný plán žalobcu bol potvrdený uznesením Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 4R 1/2017 zo dňa 13.10.2017.

10. Žalobca namieta, že rozhodnutím správca dane vyrubil žalobcovi úroky z omeškania, ktoré sú nevymáhateľné v zmysle 120 ods. 1 veta druhá ZKR v spojení s § 155 ods. 2 ZKR správca dane nemal rozhodnutie vydať, nakoľko v zmysle § 120 ods. 1 veta druhá ZKR v spojení s § 155 ods. 2 ZKR, zaniklo právo správcu dane, ktorý riadne a včas podľa ZKR neprihlásil svoje pohľadávky voči žalobcovi.

11. Žalobca poukázal, že splatnosť úrokov z meškania nastala v deň nasledujúci po dni splatnosti preddavkov, pričom splatnosť úrokov z omeškania nastala pred dátumom 31.07.2017, t.j. pred začatím reštrukturalizačného konania voči žalobcovi. Úroky z omeškania, ktoré správca dane vyrubil žalobcovi, predstavujú tzv. starý dlh žalobcu, nakoľko tento nárok vznikol a jeho splatnosť nastala pred dňom 31.07.2017. Keďže tento dlh správca dane do reštrukturalizácie žalobcu neprihlásil v zmysle § 120 ods. 1 ZKR, zaniklo právo vymáhať tieto nároky voči žalobcovi, nakoľko reštrukturalizačný plán žalobcu bol potvrdený uznesením Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 4R 1/2017 zo dňa 13.10.2017.

12. Žalobca namieta nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nakoľko žalovaný svojím rozhodnutím potvrdil rozhodnutie správcu dane, ktorým vyrubil žalobcovi úroky z omeškania, ktoré sú nevymáhateľné v zmysle § 120 ods. 1 veta druhá ZKR v spojení s § 155 ods. 2 ZKR.

13. Žalobca namieta, že žalovaný ako aj správca dane nemal napadnuté rozhodnutia vydať, keďže v zmysle § 120 ods. 1 veta druhá ZKR v spojení s § 155 ods. 2 ZKR zaniklo právo správcu dane, ktorý riadne a včas podľa ZKR neprihlásil svoje pohľadávky voči žalobcovi.

14. Žalobca uviedol, že úroky z omeškania predstavujú právny inštitút, ktorý je upravený v § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého, úroky z omeškania predstavujú majetkovú sankciu za oneskorené splatenie peňažnej pohľadávky, resp. zákonom stanovenú peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť v prípade, že nespĺní svoju povinnosť ustanovenú zákonom. Úroky z omeškania sú teda dennou náhradou škody za stratu možnosti disponovať s dlžnou sumou preddavkov na daň, preto právo na ich zaplatenie vzniká (a premlčuje sa) za každý deň omeškania samostatne. Nakoľko právo na zaplatenie úrokov vzniká za každý deň samostatne, žalovaný mohol za každý deň samostatne vyrubiť úroky z omeškania, čo však nevykonal.

15. V ďalšom žalobca konštatoval, že preddavok sa stal splatným dňa 17.02.2014, čím žalobcovi vznikla povinnosť zaplatiť úroky z omeškania dňa 18.02.2014 a za každý nasledujúci deň omeškania mal žalovaný právo na úroky z omeškania v zmysle § 156 ods. 1, 2 a 5 DP a to až do 07.05.2014, kedy žalobca prestal byť v omeškani. Na tomto mieste žalobca zdôraznil, že reštrukturalizačný plán žalobcu bol potvrdený uznesením Okresného súdu Bratislava I, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 15.11.2017 a v tento deň nastali účinky § 155 ods. 2 ZKR, t.j. zaniklo právo veriteľov (aj žalobcu), ktorí riadne a včas podľa ZKR, neprihlásili svoje pohľadávky voči dlžníkovi.

16. Žalobca namietal, že správca dane vydal napadnuté rozhodnutie, ktorým vyrubil žalobcovi predmetné úroky z omeškania až dňa 23.10.2018, t.j. po uplynutí 342 dní po tom ako, ako nastali účinky § 155 ods. 2 ZKR, t. j. zaniklo právo veriteľov(aj žalobcu), ktorí riadne a včas podľa ZKR neprihlásili svoje pohľadávky voči dlžníkovi.

17. Žalobca namieta, že žalovaný pri aplikácii právnych predpisov nepoužil správny právny predpis, nakoľko z odôvodnenia napadnutých rozhodnutí nie je zjavné, že by pri rozhodovaní použil zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý je v tomto prípade špeciálnym predpisom (lex specialis) vo vzťahu ktorémukoľvek inému právnomu predpisu a má prednosť. Ak aj žalovaný sčasti použil správny právny predpis t.j. DP, nesprávne tento právny predpis interpretoval a zo skutkových zistení a záverov vyvodil nesprávne

právne závery tým, že napriek žalobcom vzneseným námietkam dospel k záveru, že nezaniklo právo vymáhať pohľadávky, o ktorých v napadnutých rozhodnutiach rozhodol.

18. V ďalšom žalobca namieta skutočnosť, že napriek tomu, že v svojom odvolaní namietal, že správca dane v napadnutom rozhodnutí vyrubil žalobcovi úroky z omeškania, ktoré sú nevymáhateľné v zmysle § 120 ods. 1 veta druhá ZKRv spojení s § 155 ods. 2 ZKR, a že napadnuté rozhodnutie správca dane nemal vydať, nakoľko v zmysle § 120 ods. 1 veta druhá ZKR v spojení s § 155 ods. 2 ZKR zaniklo právo správcu dane, ktorý riadne a včas podľa ZKR neprihlásil svoje pohľadávky voči žalobcovi, sa žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia s uvedenými námietkami nevysporiadal. Z tohto dôvodu, podľa názoru žalobcu, je napadnuté rozhodnutie zároveň v zmysle § 191 ods. 1 písm. d) SSP nepreskúmateľné pre jeho nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

III.

Vyjadrenie žalovaného.

19. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomne, podaním doručeným súdu dňa 13.06.2019 s tým, že rozhodnutie č. 100421326/2019 zo dňa 11.02.2019, bolo vydané v súlade s platnou a účinnou legislatívou v danom čase a navrhol, aby Krajský súd v Bratislave žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol a žalobcovi nepriznal trovy konania.

20. Žalovaný citoval ust. § 114 ods. 4 ZKR, podľa ktorého, ak tento zákon neustanovuje inak, účinky začatia reštrukturalizačného konania zanikajú zverejením oznamu o nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o zastavení reštrukturalizačného konania v Obchodnom vestníku; oznam súd zverejní v Obchodnom vestníku bezodkladne po tom, čo uznesenie nadobudne právoplatnosť. Poukázal na uznesenie vydané Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 4R/1/2017-358 zo dňa 28.02.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07.03.2017, a ktorým súd povolil reštrukturalizáciu žalobcu ako dlžníka. Následne uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4R/1/2017-614 zo dňa 13.10.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.11.2017, súd potvrdil reštrukturalizačný plán dlžníka a ukončil reštrukturalizáciu dlžníka.

21. S námietkou žalobcu, že bolo potrebné vyrubení úrok z omeškania v zmysle zákona o konkurze a reštrukturalizácii prihlásiť do reštrukturalizácie, žalovaný nesúhlasí. Svoj nesúhlas žalovaný oprel o citáciu § 158 ods. 1 DP, § 2 písm. b) DP, § 2 písm. e) a f) DP s tým, že správca dane ku dňu povolenia reštrukturalizácie, na osobnom účte žalobcu neevidoval daňové nedoplatky, ktoré by mohol prihlásiť do reštrukturalizačného konania. Daňové konanie je v § 2 ods. c) DP definované ako konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach a povinnostiach daňových subjektov. Jednotlivé sankčné postihy a podmienky ich uplatnenia sú stanovené ustanoveniami §§ 154, 155, 155a a 156 DP, konkrétne o správnych deliktach, pokutách, úhrnej pokute a úroku z omeškania. V procese správy daní je vyrubovanie povinný procesný inštitút. Začatím reštrukturalizačného konania, ani povolením reštrukturalizácie, ani skončením reštrukturalizácie sa daňové konanie neprerušuje, a ak nastanú zákonné dôvody, je správca dane povinný vyrubiť úrok z omeškania.

22. DP ani zákon o konkurze a reštrukturalizácii nezakladajú účinky zákazu vyrubovania počas procesu reštrukturalizačného konania, reštrukturalizácie, ani po skončení reštrukturalizácie a pre správcu dane, ak sú na to zákonné dôvody, naďalej trvá povinnosť vyrubovania.

23. V zmysle § 63 ods. 1 DP, ukladať povinnosti alebo priznávať práva podľa tohto zákona je možné len rozhodnutím, ktoré musí byť doručené podľa tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

24. K úroku z omeškania, ktorý má charakter sankcie, žalovaný uviedol, že úrok z omeškania správca dane vyrubí v súvislosti s peňažným plnením sumy dane, t.j. za oneskorené zaplatenie dane alebo jej zaplatenie v nesprávnej výške tak, ako to vyplýva z hmotnoprávných predpisov alebo z rozhodnutia správca dane. Nárok na úrok z omeškania správcovi dane nevzniká priamo zo zákona, ale až porušením zákonných povinností daňového subjektu, pričom právne významnou skutočnosťou je až právoplatné rozhodnutie správca dane (podmienky podľa § 156 DP). Vzhľadom na uvedené, daňovú pohľadávku z titulu vyrubenia úroku z omeškania správca dane nemohol prihlásiť do reštrukturalizačného konania,

skončeného na základe uznesenia súdu zo dňa 13.10.2017, pretože táto pohľadávka vznikla až rozhodnutím správcu dane zo dňa 23.10.2018.

25. Žalovaný osobitne posúdil otázku vzniku pohľadávky úroku z omeškania, ktorý správca dane vyrubil podľa § 156 ods. 1 písm. d) DP a otázku, či správcovi dane vznikla povinnosť prihlásiť takúto pohľadávku z titulu úroku z omeškania do reštrukturalizačného konania. Žalovaný vychádzal zo znenia vyššie uvedených relevantných zákonných ustanovení a má zato, že v danom prípade nebolo možné pohľadávku správcu dane vzniknutú z titulu vyrubenia úroku z omeškania prihlásiť do reštrukturalizačného konania skončeného na základe uznesenia súdu zo dňa 13.10.2017, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 15.11.2017, nakoľko táto pohľadávka vo forme úroku z omeškania vznikla až na základe rozhodnutia správcu dane zo dňa 23.10.2018, resp. až právoplatnosťou tohto rozhodnutia.

26. Žalovaný poukázal na správnosť postupu správcu dane, keďže v preskúmvanej veci ide o nezaplatenie preddavku na daň v zákonom ustanovenej lehote, a preto správca dane bol povinný postupovať podľa § 156 ods. 1 písm. d) DP, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol výpočet úroku z omeškania (do dňa platby). Preto námietka žalobcu, že úroky z omeškania predstavujú pohľadávku, ktorá sa mala v reštrukturalizácii uplatniť prihláškou, je neopodstatnená, keďže predmetným rozhodnutím sa vyrubené úroky z omeškania ešte nestali pohľadávkou, a preto nemohla byť prihlásená podľa § 121 ods. 1 ZKR (do 30 dní od povolenia reštrukturalizácie).

27. V tejto súvislosti žalovaný poukázal aj na § 156 ods. 1 písm. d) DP, v zmysle ktorého, úrok z omeškania správca dane vyrubí, t.j. má povinnosť vyrubiť, ak daňový subjekt nezaplatí alebo neodvedie v ustanovenej lehote preddavok na daň. Ustanovenie § 156 ods. 6 písm. a) až d) DP zas určuje prípady, v ktorých sa úrok z omeškania nevyrubí, pričom ani jeden z nich sa nevzťahuje na prípad žalobcu.

28. K námietke žalobcu, že otázku vymáhateľnosti úroku z omeškania je nutné skúmať v rámci posudzovania zákonnosti jeho vyrubenia, žalovaný nesúhlasí a má za to, že správca dane musel postupovať podľa § 156 ods. 1 písm. d) a ods. 2 DP a úrok z omeškania vyrubiť. Na tomto mieste žalovaný poukázal na obdobný prípad, ktorý v svojom rozhodnutí riešil Najvyšší súd Slovenskej republiky pod sp. zn. 6Sžf/47/2015zo dňa 24.05.2017.

IV.

Právne posúdenie.

29. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 10, § 13 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutia a konania, ktoré im predchádzali (§27 SSP) a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. O žalobe rozhodol bez nariadenia pojednávania, nakoľko boli splnené podmienky podľa ust. § 107 ods. 2 v spojení s ust. § 137 ods. 4 SSP.

30. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

31. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmvajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

32. Pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúmvá aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti.

Zákonnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy je podmienená zákonnosťou postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu. V rámci správneho súdnictva súd skúma aj procesné pochybenia orgánu verejnej správy namietané v žalobe, najmä z toho pohľadu, či toto procesné pochybenie predstavuje takú vadu konania pred orgánom verejnej správy, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Preto zistenie súdu musí smerovať k tomu, či objasnenie skutkového stavu správnym orgánom verejnej správy je úplné a jeho postup zákonný.

33. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov (daňový poriadok), tento zákon upravuje správu daní, práva a povinnosti daňových subjektov a iných osôb, ktoré im vzniknú v súvislosti so správou daní.

34. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 563/2009 Z.z.), na účely tohto zákona sa rozumie daňou daň podľa osobitných predpisov vrátane úroku z omeškania, úroku a pokuty podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov, miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady podľa osobitného predpisu a miestny poplatok za rozvoj podľa osobitného predpisu.

35. Podľa § 2 písm. e) zákona č. 563/2009 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie daňovou pohľadávkou pohľadávka správcu dane na dani do lehoty splatnosti dane, ak tento zákon neustanovuje inak.

36. Podľa § 2 písm. f) zákona č. 563/2009 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie daňovým nedoplatkom dlžná suma dane po lehote splatnosti dane.

37. Podľa § 63 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z., ukladať povinnosti alebo priznávať práva podľa tohto zákona je možné len rozhodnutím, ktoré musí byť doručené podľa tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

38. Podľa § 156 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z., úrok z omeškania správca dane vyrubí podľa odseku 2, ak daňový subjekt nezaplatí alebo neodvedie v ustanovenej lehote alebo v ustanovenej výške alebo v lehote alebo vo výške určenej v rozhodnutí správcu dane

- a) daň alebo rozdiel dane,
- b) preddavok na daň,
- c) splátku dane,
- d) vybraný preddavok na daň,
- e) daň vybranú zrážkou,
- f) zrazenú sumu na zabezpečenie dane.

39. Podľa § 156 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z.z., správca dane vyrubí úrok z omeškania z dlžnej sumy podľa odseku 1. Pri výpočte úroku sa použije štvornásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej v deň vzniku daňového nedoplatku alebo v deň nasledujúci po dni, v ktorom mal byť preddavok na daň zaplatený alebo odvedený, alebo splátka dane zaplatená. Pri vyrubení úroku z omeškania podľa odseku 9 sa použije základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná v deň doručenia úplnej žiadosti členského štátu o vymáhanie pohľadávky. Ak štvornásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky nedosiahne 15%, pri výpočte úroku z omeškania sa použije ročná úroková sadzba 15%. Správca dane vyrubí úrok z omeškania za každý deň omeškania s platbou, začínajúc dňom nasledujúcim po dni jej splatnosti až do dňa platby vrátane alebo do dňa použitia daňového preplatku alebo vykonania kompenzácie podľa § 55 alebo do dňa začatia reštrukturalizačného konania; pri podaní dodatočného daňového priznania správca dane vyrubí úrok z omeškania z dlžnej sumy do dňa podania dodatočného daňového priznania. Úrok z omeškania z nezaplatenej dlžnej sumy môže správca dane vyrubiť aj priebežne. Úrok z omeškania sa počíta najdlhšie za štyri roky omeškania s platbou.

40. Podľa § 156 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z., ak preddavok na daň z príjmov zo závislej činnosti nebol odvedený vo výške alebo v lehote podľa osobitného predpisu, správca dane vyrubí úrok z omeškania podľa odseku 2 do dňa platby vrátane alebo do dňa vykonania ročného zúčtovania, ak do tohto dňa preddavok nebol uhradený, najneskôr do lehoty na podanie daňového priznania za zdaňovacie obdobie, na ktoré sa mali platiť preddavky na daň.

41. Podľa § 158 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z., daňový nedoplatok sa na účely konkurzu a reštrukturalizácie považuje za pohľadávku.

42. Podľa § 35 ods. 6 prvej vety zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov, zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, odvedie preddavky na daň znížené o úhrn daňového bonusu najneskôr do piatich dní po dni výplaty, poukázania alebo pripísania zdaniteľnej mzdy zamestnancovi k dobru, ak správca dane na žiadosť zamestnávateľa, ktorý je platiteľom dane, neurčí inak.

43. Podľa § 114 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov, ak tento zákon neustanovuje inak, účinky začatia reštrukturalizačného konania zanikajú zverejnením oznamu o nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o zastavení reštrukturalizačného konania v Obchodnom vestníku; oznam súd zverejní v Obchodnom vestníku bezodkladne po tom, čo uznesenie nadobudne právoplatnosť.

VI.

Záveru správneho súdu.

44. Úlohou správneho súdu v prejednávanej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutí žalovaného č.100421326/2019 zo dňa 11.02.2019, ktorým potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 102107520/2018 zo dňa 23.10.2018, ktorým žalobcovi vyrubil podľa § 156 ods. 1 písm. d) zákona č. 563/2009 Z.z. úrok z omeškania v sume XXX,XX eur za neodvedenie vybraných preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti za kalendárny mesiac január 2014 na zdaňovacie obdobie 2014 v ustanovenej lehote a v ustanovenej výške.

45. Primárne bolo potrebné posúdiť otázku vzniku pohľadávky na úroku z omeškania, ktorý bol žalobcovi vyrubený podľa § 156 ods. 1 písm. d) DP a posúdiť, či správcovi dane vznikla povinnosť prihlásiť túto pohľadávku prihláškou do reštrukturalizačného konania.

46. Správny súd zdôrazňuje skutočnosti, ktoré mal z administratívneho spisu preukázané, že žalobca si nesplnil svoju daňovú povinnosť stanovenú v § 35 ods. 6 zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov, keď ako zamestnávateľ neodviedol preddavky na daň znížené o úhrn daňového bonusu za január 2014 najneskôr do 17.02.2014. Preddavok na daň z príjmov zo závislej činnosti vo výške X XXX,XX EUR uhradil až dňa 07.05.2014. Preto Daňový úrad Bratislava, ako príslušný správca dane vydal rozhodnutie č. 102107525/2018 zo dňa 23.10.2018, ktorým podľa § 156 ods. 1 písm. d) DP vyrubil žalobcovi úrok z omeškania v sume XXX,XX EUR za neodvedenie vybraných preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti za kalendárny mesiac január 2014 na zdaňovacie obdobie 2014 v ustanovenej lehote a v ustanovenej výške. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že správca dane vypočítal úrok z omeškania do 07.05.2014, t.j. ku dňu platby. Samotné omeškanie žalobcu s úhradou preddavku na daň zníženú o úhrn daňového bonusu za január 2014, v konaní nebolo sporné, rovnako ani správnosť výpočtu výšky úroku z omeškania vykonaného správcom dane.

47. Uznesením Okresného súdu Bratislava I č.k. 4R/1/2017 zo dňa 23.01.2017 bolo začaté reštrukturalizačné konanie žalobcu, ktoré bolo skončené potvrdením reštrukturalizačného plánu žalobcu ako dlžníka, uznesením Okresného súdu Bratislava I č.k. 4R/1/2017 zo dňa 13.10.2017, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 218/2017 dňa 15.11.2017. Po skončení reštrukturalizačného konania správca dane vydal dňa 23.10.2018 rozhodnutie, ktorým vyrubil žalobcovi úrok z omeškania v sume XXX,XX EUR podľa § 156 ods. 1 písm. d) DP za neodvedenie vybraných preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti za kalendárny mesiac január 2014 v stanovenej lehote a v stanovenej výške.

48. Námietku žalobcu, že pokiaľ správcovi dane z uvedeného titulu vznikla pohľadávka vo forme úroku z omeškania, ide o pohľadávku vzniknutú pred začatím reštrukturalizačného konania, ktorú bolo potrebné prihlásiť do reštrukturalizačného konania, čo správca dane neurobil, preto právo správcu dane v zmysle § 120 ods. 1 vety druhej v spojení s § 155 ods. 2 ZKR zaniklo, súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

49. Podľa názoru súdu pohľadávku správcu dane predstavujúcu vyrubený úrok z omeškania nebolo možné prihlásiť do reštrukturalizačného konania vo veci žalobcu ako dlžníka z dôvodu, že pohľadávka vznikla až na základe rozhodnutia správcu dane zo dňa 23.10.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.02.2019, teda až po skončení reštrukturalizačného konania (dňa 13.10.2017). Z citovaného ust. § 156 ods. 1 písm. d) DP vyplýva, že úrok z omeškania správcu dane vyrubí, ak daňový subjekt nezaplatí alebo neodvedie vybraný preddavok na daň v ustanovenej lehote alebo výške alebo v lehote alebo vo výške určenej v rozhodnutí správcu dane. Úmyslom zákonodarcu formulovaním predmetného ustanovenia bolo, že správcu dane je túto sankciu povinný vyrubiť v prípade, ak daňový subjekt nezaplatí preddavok na daň v ustanovenej lehote alebo výške. Povinnosť daňového subjektu zaplatiť úrok z omeškania tak nevzniká automaticky momentom nezaplatenia alebo neodvedenia dane, resp. preddavku na daň, ale až vtedy, keď správcu dane úrok z omeškania vyrubí a jeho rozhodnutie nadobudne právoplatnosť. Správnosť tohto názoru správny súd podporne opiera i o samotný DP, ktorý v § 156 ods. 5 ukladá správcovi dane lehotu, dokedy má vyrubiť úrok z omeškania a to najneskôr do lehoty na podanie daňového priznania za zdaňovacie obdobie, na ktoré sa mali platiť preddavky na daň.

50. Predpokladom toho, aby si správcu dane v súlade s § 158 ods. 5 DP prihlásil pohľadávku do reštrukturalizačného konania, je existencia takejto pohľadávky vo forme daňového nedoplatku, ktorý sa pre účely reštrukturalizácie považuje za pohľadávku. Tým, že pohľadávka správcu dane bola vyrubená až po skončení reštrukturalizácie žalobcu, nemohla byť do reštrukturalizačného konania ani prihlásená.

51. Na tomto mieste správny súd dodáva, že bolo potrebné vychádzať z § 63 ods. 1 DP, z ktorého jednoznačne vyplýva, že ukladať povinnosti alebo priznávať práva podľa tohto zákona možno len rozhodnutím, ktoré musí byť doručené podľa tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak. Preto bol správny názor žalovaného ako aj správcu dane, že povinnosť žalobcu zaplatiť úrok z omeškania a pohľadávku správcu dane vo forme úroku z omeškania za nezaplatenie dane z pridanej hodnoty v ustanovenej lehote alebo výške vznikla, až keď bol tento úrok správcom dane rozhodnutím vyrubený, resp. právoplatnosťou tohto rozhodnutia. Ako súd uviedol vyššie v tomto odseku rozhodnutia, vyrubený úrok z omeškania sa stal pohľadávkou až právoplatnosťou rozhodnutia správcu dane o jeho vyrubení dňa 14.02.2019 v spojení s rozhodnutím žalovaného (preskúmané rozhodnutia), preto správcu dane nemal zákonný titul na postup podľa § 121 ods. 1 ZKR a pohľadávku prihlásiť do 30 dní od povolenia reštrukturalizácie správcovi aj súdu.

52. Správny súd uvedený právny názor oprel o ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Sžfk/8/2017 zo dňa 21.11.2018, sp.zn. 2Sžf/90/2016 zo dňa 31.01.2019.

53. K námietke žalobcu, týkajúcej sa nevymáhateľnosti vyrubeného úroku z omeškania súd poznamenáva, že správcu dane bol povinný postupovať podľa § 156 ods. 1, písm. d) v spojení s ods. 2 DP a úrok z omeškania vyrubiť, pričom vo vyrubovacom konaní nebol oprávnený posudzovať vymáhateľnosť tejto pohľadávky. Posudzovaním vymáhateľnosti pohľadávky sa nezaoberal ani súd, pretože predmetom tohto konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného a správcu dane len v súvislosti s vyrubením úroku z omeškania.

54. V závere správny súd dodáva, že konanie pred správnym súdom sa okrem osobitných princípov uvedených v § 5 SSP, riadi aj princípmi, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok. Jedným z takýchto princípov je princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Preto na tomto mieste správny súd poukazuje nielen na judikatúru Najvyššieho súdu SR uvedenú v závere odseku 47. tohto rozhodnutia, ale aj na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Bratislave napr. pod sp.zn. 5S/21/2014 zo dňa 12.02.2019, 5S/76/2019 zo dňa 09.06.2020, 6S 76/2019 zo dňa 02.07.2020, 6S 82/2019 zo dňa 02.07.2020.

55. Správny súd po preskúmaní spisového materiálu a administratívneho spisu nezistil také vady konania pred orgánom verejnej správy, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí. Žalovaný logickým a konzistentným spôsobom sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal s jednotlivými odvolacími námietkami. Z uvedených dôvodov Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutia ako aj postup žalovaného ako aj správcu dane boli v súlade so zákonom a žalobu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

VII.

Trovy konania.

56. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 168 v spojení s § 175 ods. 1 SSP tak, keďže úspešnému žalovanému žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli, žiadne si neuplatnil (ide o orgán štátnej správy), preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

57. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave (§ 443 ods. 2 S.s.p.).

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 S.s.p.) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 S.s.p. sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 S.s.p. zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie žalovaným Centrum právnej pomoci.